

Et necessito, Senyor!,
perquè sense Tu la meva vida s'asseca.
Vull trobar-te en l'oració,
en la teva presència inconfusible,
durant aquells moments en què el silenci se situa davant mi, davant de Tu. Vull buscar-te!
Vull trobar-te donant vida a la naturalesa que Tu has creat;
en la transparència de l'horitzó llunyà des d'un turó,
i en la profunditat d'un bosc
que protegeix amb les seves fulles els batecs amagats de tots els seus llogaters.

Necessito sentir-te al voltant!

Vull trobar-te en els teus sagraments,
en el reencontre amb el teu perdó,
en l'escolta de la teva paraula,
en el misteri del teu quotidià lliurament radical. Necessito sentir-te dins!

Vull trobar-te al rostre dels homes i dones,
en la convivència amb els meus germans;
en la necessitat del pobre i en l'amor dels meus amics;
en el somriure d'un nen i en el soroll de la multitud.

He de veure't!

Vull trobar-te en la pobresa del meu ésser,
en les capacitats que m'has donat,
en els desigs i sentiments que flueixen en mi,
en el meu treball i el meu descans i, un dia,
en la debilitat de la meva vida,
quan m'apropi a les portes de l'encontre cara a cara amb Tu.